

[Henry Christensen.]

Jeg forstod på hr. Per Hækkerup, at skulle man ind i sådanne overvejelser, måtte man prøve at se, om man kunne finde andre metoder, der på mindre inflationsskabende vis kunne sikre de egentlige interesser hos lønmodtagerne. Det synes jeg var fornuftig snak, og jeg beder hr. Anker Jørgensen om ved lejlighed at prøve på at snakke lidt med hr. Per Hækkerup om, hvad han nu mente med det, og jeg vil måske især rette en opfordring til hr. Anker Jørgensen. Jeg har lagt mærke til, at han og andre af LOs ledere har et godt og fortjenstfuldt samarbejde med de andre LO-organisationer i Norden. Snak med LO i Sverige f. eks.; spørg dem, hvorfor LO i Sverige ikke har og ikke kræver en automatisk dyrtidsregulering. Er det, fordi LO i Sverige er så fuldstændig tåbelig, at de optræder på den måde, eller er det måske, fordi LO i Sverige godt kan se det inflationsfarlige, det også for lønmodtagerne farlige, i en sådan automatik, og se, at LO måske har en helt anden interesse, nemlig den interesse, at det er spørgsmålet, hvor rigtigt det er for et socialt lønsystem, at der bliver så lidt for LO og arbejdsmarkedet at forhandle om vedrørende lønaftalerne, og at en så stor del, langt den største del, lægges over til længdning; til automatisk dyrtidsregulering, men så lidt dér, hvor man skal lave forbedrede socialt afbalancerede lønsystemer? Jeg siger ikke dette for at opfordre til en stor diskussion nu med hr. Anker Jørgensen, men siger det i håbet om, at der kan blive en vis fornuftig, og jeg tror samfundsnyttig overvejelse af disse ting.

Det kunne jo være fristende at fortsætte diskussionen om 1967 med hr. Per Hækkerup, men jeg skal modstå fristelsen og nøjes med at sige, at jeg tror, at det, jeg har sagt herom i dag som min mening, svarer meget nøje til, hvad jeg i samtlige mine ordførertaler under debatten i 1967, også sagde.

Jeg lagde godt mærke til den diskussion, der var om en vis artikel om, hvorvidt det nu var den bedste eller den næstbedste løsning, eller den skulle længere ned på ranglisten osv. Jeg vil gerne sige til hr. Per Hækkerup, at nu kan det jo være, at hr. Per Hækkerup ikke vil lægge så meget vægt på, hvad hr. Jens Peter Jensen (Sorø amt) siger, men vil lægge mere vægt på, hvad nogle ham

mere nærstående politikere siger. Jeg læste forleden dag, at hr. Hans Rasmussen gav udtryk for, at den løsning, regeringen nu kom med, fandt han var en absolut bedre løsning end forslaget af 30. april, så helt galt er det måske alligevel ikke. Det skulle hr. Per Hækkerup måske også tage med, når han nu vil diskutere rangfølge, for det vender jo lidt op og ned på det, hr. Per Hækkerup ville fortælle os.

Endelig vil jeg sige, at nu da vi har diskuteret socialdemokratiets politik og med rette må sige, at det er lidt, vi har fået at vide om den, så fik vi dog til sidst én ting at vide af hr. Per Hækkerup: vi fik at vide, at socialdemokratiet har den opfattelse, at man har strammet for meget, at man altså allerede har strammet for meget. Det var også, hvad socialdemokratiet mente for et par måneder siden. Det var derfor, socialdemokratiet foreslog, at man skulle lette finanspolitikken omkring en milliard kr. — det var, hvad vi blev stillet over for i februar — med så hurtig virkning som overhovedet muligt.

Det er altså, hvad socialdemokratiet i dag vedstår, at det har at sige til den danske befolkning, at det havde været rigtigt, om vi også igennem den hidtil forløbne del af 1970 havde kørt med en politik, der havde sat forbruget endnu mere i vejret, kørt med en politik, der havde været yderligere udpumpende, kørt med en endnu lettere finanspolitik i en situation, hvor der er det betydelige underskud og altså det store overforbrug i forvejen. Jeg synes, det er meget væsentligt at notere sig, at socialdemokratiet har at sige til den danske befolkning: ikke alene mener vi, der skal lattes nu, vi mener, at der skulle have været pumpet endnu flere penge ud også igennem de forløbne måneder. Det er måske det væsentligste bidrag, vi har fået til opklaring af socialdemokratiets standpunkt til den aktuelle økonomiske politik.

Niels Helveg Petersen: Hr. Per Hækkerup begyndte at tale om noget helt andet. Hvad jeg efterlyste, var ikke en diskussion om standpunkter i almindelighed; det kunne blive nok så interessant, historisk omfattende og langvarigt. Jeg talte om standpunkter til den aktuelle økonomiske politik. Hr. Per Hækkerup har jo nu haft ordet to gange uden i virkeligheden at løfte sløret